

Pirmasis „Beepart“ šviesos instaliacijų festivalis

Pradėjus temti Pilaitėje spalio 15 d. prie neseniai įsikūrusių kūrybinių dirbtuvių „BEEpart“ prasidėjo pirmasis šios naujos viešos institucijos sumanytas tarptautinis šviesos instaliacijų festivalis. Tokie renginiai numatomi organizuoti kasmet. Šiame renginyje dalyvavo menininkai iš Ciuricho (Šveicarija), Klaipėdos ir Vilniaus. Išradingai buvo panaudotos šio Vilniaus daugiabučių rajono natūralios ir dirbtinės erdvės. Išsiruošusiam į tokį šviesos festivalį buvo kur paganyti akis ir kažką mielo atrasti savo širdžiai.

*

Pačioje meninių šviesos instaliacijų pradžioje į šią šventę traukiančius pasitiko spalvotas šešėlių teatras. Šešėlius suvaidinti galėjo ir išsiruošusieji į šią šventę. Tereikėjo užėti už spalvotai nutvieskiamos širmos ir rodyti, ką gebi. Neišsiversta be išsitriniravusių šioje srityje, kad ir šios įsimylėjėlių scenos. Buvo galima ne tik gerėtis scenomis iš spalvoto šešėlio teatro, bet ir nusifotografuoti prisiminimui:

Patraukliai atrodė instaliacija „Ežiukas rūke“ (Eugenijaus Sabaliausko ir Mindaugo Skumino kūrinys). Tai galybė lempų, susmeigtų į vešliomis dilgelėmis apaugusį ir dūmais apleidžiamą kauburėlį. Kai kuriems šis užmanymas priminė per Vėlines žvakelėmis apstatytą į amžinybę išėjusiųjų kalnelį:

Nemažai šventės dalyvių sukiojosi apie paukščių lizdus ir iš vidaus šviečiančius inkilus:

*

*

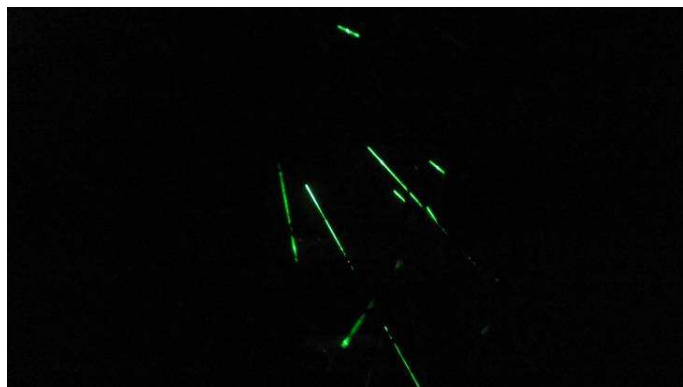
Neliko abejingų medžių porelei, gausiai nukabinėtai popieriniais malūnėliais. Šis užmanymas pavadintas „Žvaigždžių medžiu“:

Stebino menininkų išmonė: iš paprastų ir kiekvieną dieną naudojamų daiktų sukurtos instaliacijos kaip „Kristalas“ (autoriai: Laura Malickaitė, Liana Dumbravaitė, Violeta Baranauskaitė, Gintarė Bernatavičiūtė, Justė Benevičiūtė) arba „šviečiantys snargliukai“, kurie buvo palikti spindėti medžių tankmėje iki pačios aušros:

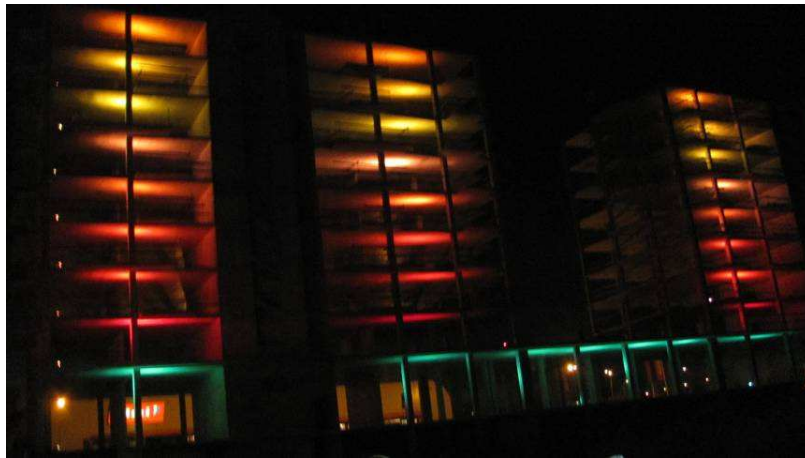
Jaunųjų šventės dalyvių dėmesį ypatingai kaustė žalių lazerių spinduliai, keičiantys judėjimo trajektorijas, kurias neva šios planetos gyventojams kūrė ateiviai iš kosmoso. Iš tiesų tai bendras Rapolo, Vidmantės, Agnės, Linos ir Julijos kūrinys „Dūmelis“ (lazerio atspindžiai veidrodžiuose):

Pačius jauniausius šios šventės dalyvius traukė didžiuliai žolėje šviečiantys kamuoliai ir ryškiomis spalvomis plieskiantys medžiai:

Ne vienas šventės lankytojas buvo pakerėtas vaivorykštės spalvomis nuspalvintų daugiaaukščių namų karkasų, kuriems spėjo prigyti Niujorko dangoraižių epitetas. Šie du dienos šviesoje akis nemaloniai nuteikiantys nepabaigti statyti daugiaaukščiai tamsoje apšviesti atrodė ganėtinai patraukliai:

Pilaitės dienos centro vadovė Irena Orvidienė, atėjusi į šį renginį kartu su jo lankytojais, patikusius kūrinius fiksavo fotoaparatu:

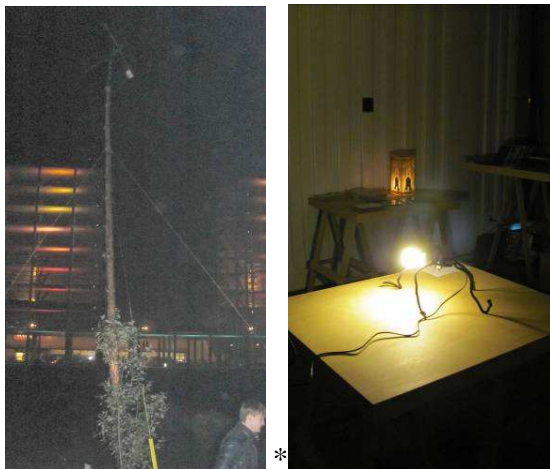

Šviesos instaliacijų pagalba kuriamais meno darbais gerėjosi ir Pilaitės seniūno pavaduotojas Audrius Urbonavičius su šeima.

Festivalyje nepamirštas ir alternatyvių energijos šaltinių pristatymas:

Lauke vėjo varomas ant nutašyto medžio kamieno pakabintas malūnėlis gamino energiją meniškai įkomponuotai lemputei, kuri demonstruota kūrybinių „Beepart“ dirbtuvių patalpose:

Tai Šveicarijos menininkų iš Ciuricho *Monos Schwitter* ir *Martino Fischer* išmonė:

Pasidarius aplinkui ir pakėlus galvas aukštyn, buvo galima pamatyti ir skulptūrų, verčiančių susimąstyti, ką jos galėtų reikšti:

Pagal senąjį Pilaitės kelią vinguriavo spalvingų atšvaistų juosta. Ją apšviesdavo pravažiuojančių automobilių žibintai. Šventės dalyviai buvo raginami iš šios instaliacijos, pavadintos „Atšvaistų juosta“ su priedu: „UAB Eika su bendruomene“, pasiimti po atšvaistėlį ir jį nešioti tamsiuoju paros metu. Toks raginimas tarsi ir priminimas, kad laikas pradėti branginti savo gyvenimą. Visuomeninė gyventojų organizacija, pasivadavusi „Pilaitės bendruomene“, prisideda prie panašių raginimų ir prideda nuo savęs: „Kiekvieno žmogaus gyvenimas yra didelė vertybė jam pačiam ir kitiems. Privalome jį saugoti ir puoselėti. Visos gražios iniciatyvos, jeigu jos nėra tik žodžiai, mus visus visokeriopai stiprina ir telkia, anksčiau ar vėliau duoda gerų rezultatų. Tad kiekvieno bendruomenės nario branginimas ir saugojimas - mūsų visų klestėjimo garantas“:

Tiesa, nepavyko iš pirmo karto realizuoti visų šios šviesos fiestos užmanymų. Buvo galima susipažinti su jų eskizais, kabančiais ant kūrybinių „Beepart“ dirbtuvių sienos. Ko nepavyko įgyvendinti šių metų šviesos instaliacijų festivalyje, tą bus galima padaryti ateityje. Toks festivalis turėtų būti rengiamas kasmet.

Na, o tiems, kurie norėjo sulaukti renginio pabaigos (renginys tęsėsi nuo 19 iki 23 val.), tiko ant kalnelio uždegtas laužas, nes ilgiau naktinėjančiam pradėjo spausti šaltukas. Betgi, šaltukas buvo geriau nei dažni nueinančios savaitės palydovai: dargana ar lietus, galėję pakenkti šviesos instaliacijų kokybei ir šio renginio aktyvių ir pasyvių dalyvių nuotaikai:

Andrius Ciplijauskas, šio renginio sumanytojas ir organizatorius, prisipažino, - meldė palankaus oro šiam renginiui ir, regis, išmeldė:

Laužo šviesoje buvo galima gėrėtis ir šiuo kūrybiniu užmanymu:

Draugiškai gyvūnėlių mylėtojams buvo nusiteikusi uolioji šių kūrybinių dirbtuvių sergėtoja Meška, leidžianti apsikabinti ir pakasyti pakaklę:

*

Parengė Pilaitės kronikininkė Angelė Šarlauskienė